

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23777/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славко Аћимовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1039/2020 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1039/2020 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1039/2020 од 05.06.2024. године ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 6550/2019 од 27.11.2019. године преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 70.000,00 динара са законском затзеном каматом од 27.11.2019. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка са законском каматом од дана извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове првостепеног поступка од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове жалбеног поступка од 21.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.07.2019. године. Вредност предмета спора је 70.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиље није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**